

Ülkemde Kadın Olmak

Zeynep Aslan KESMÜK / 27.03.2017

Erkeğe soruyorlar kadının tanımını, diyor “Anne, baci, kardeş, eş, dost, sevgili, çocuklarının anası, evinin hizmetçisi, cennet anaların ayakları altında...”

Öyle ya cennet ayaklarına serilmişti kadının yaşanılması dünyada böyle olmasa da. Hakkının verildiği bir yer vardı bu yer dünya olmasa da.

Kadına soruyorlar kadın olmak nedir diye. Bakıyor yorgun bir gülümsemeyle hayatı geçiyor film şeridi gibi gözlerinin önünden yaşanmışlıkları ve yaşayamadıkları geliyor aklına.

Çocukluğunda başlamıştı onun kadınlığı oyun oynarken oyunun ortasında çağırı vermişti annesi, gel sofrayı kur diye. Arkasına baka baka

gitmişti elinden düşen bebeğine. Akli kal-
mıştı yarım kalan oyununda. Abisi gibi o
da oyununa devam etmek istiyordu niye
çağırıldı ki annesi. Ne olurdu oyunu bitseydi
de gitseydi yardıma, çok mu gecikirdi kuru-
lamayan sofraya ya da yarım kalan hayalleri
hayatında neleri geciktirirdi.

Öyle ya kadın çocukluğunda yetişmeye baş-
lıyordu, on parmağında on marifet olsun, bir
kadının yapması gereken her şeyi öğrensün
evlendiğinde eri laf etmesin, ezmesin diye.

Çocuk gelinlerimiz vardı çocukluğunu yaşa-
yamayan ve çocuklarıyla birlikte büyüyen,
hayalleri en önemlisi çocukluğu elinden
zorla alınan. Daha on üçünde evlendirilen
çocuklarımız vardı. Hayatın yükünü erken-
den omuzlayan, büyümesi yarım kalan ço-
cuklarımız.

Sonra çocuklarımız büyümeye başladı eksik
kalan yaşanmışlıklarla. Evine, çocuklarına,
eşine koşturdu yaptıkları değer görmese de.
Akşama kadar evde oturuyorsun lafını bin-
lerce kez duysa da yine de koşturup sabretti.
Gün oldu hırpalandı saklamaya çalışsa da vü-
cudu dile geldi saklayamadı.

Kadın bu, mevlam öyle yaratmış ki yorulu-
yor hayattan da diyemiyor kimselere. Bazen
kadınlığından yoruluyor bazen de insan ola-
mayanların yaptıklarından. İç geçiriyor, er-
kek olmak varmış bu dünyada diye. Yine de
dişlerini sıkıp hadi gayret durmak yok deyip
sarılıyor çocuklarına, sabır sabır sabır diyor.
Evlatlarım için sabır.

Hani cennet ayaklarındaydı, hani kadın olma-
dan her şey yarımdaydı, hani erkeği tamamlayan
kadındı. Yalan mıydı yoksa hepsi. Yalan mı?

Kimi zaman tecavüze uğradı, kimi zaman hor
görüldü, kimi zaman da tekme tokat üzerine
basılıp bir kurşunla canına kıyıldı. Bazen de
Sen anlamazsın yarım aklınla sus denilip kü-
çük düşürüldü. Öyle ya da böyle kadının hak-
kı pek çok yerde gasp edildi.

Hani kadın güzeldi, şefkat gösterilmeli, saygı
duyulmalı ve en önemlisi de sevimliydi.

Evet sevimliydi kadın da sevmenin şekli
böyle mi olmalıydı? Çocuk sevgisiyle okşan-

mak yerine eş mi yapılmalıydı, cahil görülüp
tepesine mi vurulmalıydı, her yerde itilip ka-
kılarak alay mı edilmeliydi, çaresiz kimsesiz
görülüp saflıklarından faydalanmak mı gere-
kirdi, güçsüz görülüp istenilen herşey yapıl-
malı ve yaptırılmalı mıydı?

Anlaşılan birileri yanlış anlamış ki sevmeyi
hor görmüş, kaba kuvvete, tecavüze mey-
letmişti. Her geçen gün artıyor ve görüyo-
ruz haberlerde, sosyal medyada bakmak
gelmiyor, okumak gelmiyor artık içimizden.
Lakin yaşıyor ve yaşatılıyor kadınlarımıza
bunlar. Darpların, öldürülen kadınların,
çocuk gelinlerin, tecavüzün, istismarların
arttığı bir gerçek, önüne geçilememesi ise
derin bir yara. Yaralar her gün artıyor ve
derinleşiyor kadınlığımızda. Kim bilir kimin
başına gelir ve kim bilir nasıl bir çaresizlik-
tir sesinin duyulmaması. Attığı çığlıklara,
etme eyleme yalvarırım bırak beni hay-
kırışlarına kulak ve göz kapamak nasıl bir
sapkınlıktır akıl almıyor.

Öyle duyarsız bir toplum haline gelme-
ye başladık ki bu görüntüler işlemez oldu
çoğumuza alıştık ya da alıştırdık farkında
olmadan olaylara ve tepki veremez hale
geldik. Bakıldığında ürkütücü ve korkunç,
lakin insanı asıl ürküten nasıl oldu da böyle
duyarsız hale gelebildik.

Her geçen gün korkularımız artar oldu yü-
rüdüğümüz yollarda, çalan kapının zilinde.
Küçük önlemler alır olduk, taşıyoruz biber
gazını çantalarımızda. Okuduklarımızdan,
gördüklerimizden korkuyor ve endişe duyuy-
yoruz. Allah korusun, Rabbim kimsenin başı-
na böyle bir şey vermesin diye dualar ediyor-
uz kendimize ve çevremizdekilere.

Hani kadın nadide bir çiçektir, boynu bükül-
memeli soldurulmamalıydı. Biz mi yanlış
anladık cümleleri yoksa cümleler mi yanlış
yazılmıştı...

Oysa kadın olmak çok güzel değer görebil-
diğin sürece, rabbın yarattığına hayranlıkla
baktığın ve kıyamadığın sürece. Kadın ol-
mak, anne olmak bedeninde ruhunda tüm
güzellikleri barındırmak çok güzel soldurul-
madığı sürece.